

Begivenhedsmodellen

Inden for litteraturvidenskab definerer man romanen og novellen i forhold til begrebet 'begivenhed'. Karakteristisk for romanen er at den omhandler flere begivenheder i et menneskes liv, mens novellen er defineret ved at den omhandler en afgørende begivenhed.

Som regel er det gestaltet på den måde at inden begivenheden indtræffer hersker en bestemt orden; den begivenhed der sker, ryster den orden, og der opstår en periode med kaos, uorden, forvirring osv. Den begivenhed kalder vi indbruddet. På et tidspunkt – som regel hen mod slutningen af novellen - sker der et vendepunkt som etablerer en anden orden som personen i novellen på godt eller ondt må leve med.

Et eks. Fra Blichers *Sildig Opvaagnen*.

Den herskende orden er triangeln, de tre pars stille liv som gode venner i en dansk provinsby. Indbruddet er kaptajnens sygdom, men primært da han i febevildelse afslører hvor Elises breve befinder sig, og utroskabsforholdet mellem ham og Elise kommer for dagens lys. I de efterfølgende døgn er livet et stort kaos for de tre par. Vendepunktet er kaptajnens død og doktorens selvmord. **Efter det opstår der en ny orden.** Triangeln er opløst, og Elise flytter fra byen.

Sådan behøver det ikke at gå hver gang. Vi kan lege lidt med Blichers novellen.

Den herskende orden kan godt genetableres. Hvis nu de to bedragne havde tilgivet deres ægtefæller, og kaptajnen var blevet rask, kunne de have fortsat med at mødes i deres lille kreds.

Vendepunktet kan også resultere i et **kompromis**. Udadtil lever de to par som om intet er hændt, og kredsen fortsætter med at mødes, men vel at mærke således at hver anden gang kommer kaptajnen ikke og hver anden gang er det Elise der bliver væk.

HJ, marts 2013